

Marko Kravos

Kot suho zlato

Mama

Ah, saj: skrbeti za svoje verze
kot najbolj skrbna mama!

Vaditi z njimi: tanko gor, debelo dol,
in da radirka nemarnost obvlada.

Gojiti čut za rodovino, da seme raznese glas:
moja mama je najlepša mama!

Klinopis

Kaj je za bregom novega?
Navdih iz Mezopotama.

V sedlu, na krilatem žrebcu,
spodaj se po starem vrtil zemlja.

Da prabeseda prenovi svet,
reši človeka? Klinopisje v glini.

Bev in mev

So pustne šeme še doma
na Markovem trgu?

V cerkvi ni več
ne ognja ne goloba.

Bas in tenor za glas in odmev,
za kadilo in dim. In pepel.

Stalagmit

Po otročje, iz trne rase steber,
kamen-kost iz odcedka

zpoznelih sedem zamer
in čast z zastaranim rokom.

Kaplja na kapljo kapnik,
poveščana starost, spomin v temi.

Soparna

Morda si lepa in zdrava,
čeprav nisi mila.

Morda boš mrtva in mlada,
čeprav brez pojasnila.

Pač nisi morje, si pa od spočetka
sebičen dom, soparna zgodovina.

Knežja

Križ in krona, kralj Matjaž,
vojvoda, car in oblast, naš knez

sebi zlate kuje, se vojskuje,
ženi z mlado se sultanko,

dva prekata v srcu, strup in med,
izza šlema vlada križemgled.

Obla

Svinec, kamen, les: krogla.
Krogla ni nikoli isto kot žoga.

Kje pa je kdaj v davnini bila
kaka obstojna pisana žoga?

Se je iz rahle kaplje z neba nekoč
že spočel planet Nova Zemlja?

Red

Red je red. Sonce gre od vzhoda,
od zahoda se zemlja suče.

Z juga na sever se vrača ptičja jata,
naravi, nagonu pokorna.

Sedmi dan si še bog vzame čas
in reče prvi ženski: Hej, punca!

O

Na Klancu, na Šanci, za Staro cerkvico,
po šoli, pred mašo, pod noč, čez nedeljo

Marica, Neda, Rudi in Boris in Lučko,
Mariza, Rosana, Marino in Bruno.

Zdaj koža in kost, kar bilo kri in meso.
O, kar pokaži jim jezik, pokaži jim figo!

Otroci

Ni, ni smrti, kjer cvetijo otroci,
ob igračah ostane smrt brez zob.

Oče naš, ki si kačji pastir,
mati človekova, zrcalna voda.

Cvetni prah spočenja nov krog
v drugi, v tretji osebi. Dež, ču-dež.

Zatišje

Temeljni, vogelni kamen, stojnik
brez prilastkov, vezave, nagiba.

Od tu do zvezd vodi pajkova nit,
zanemarljiv podaljšek, zanimiva slina.

Adamovo jabolko: čas kot sadež v grlu.
Skratka, upor in oda. In stišje, zatišje.

Zlato

Z glavo v galaksiji, na Rimski cesti,
in z jetri med potepuhi v podvozu.

Spomin. Bo od te drobovine kaj ostalo,
ko zlezeš v medenico neveste matere?

Jezik na dlani: zahvalni dar za izročilo.
Molk bo kot suho zlato zvenel v jami.